

Sygn. akt II Ka 942/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2022r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Kinga Ambroziak vel Mrozowicz

przy udziale prokuratora Marii Kempki

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2022 r.

sprawy **A. R. (1)**

oskarżonego z art. 178b k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 27 września 2021 r. sygn. akt II K 1057/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że oskarżonego A. R. (1) uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu;

II. ustala, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 942/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 27 września 2021 r. sygn. akt II K 1057/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
	Zarzut	
	<p>1. obrazę przepisów postępowania karnego mający wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk polegającą na przekroczeniu prawa do swobodnej oceny dowodów i jednostronnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego wyłącznie pod kątem interpretacji na niekorzyść oskarżonego, błędną ocenę zeznań świadków D. P., J. B., K. L., B. D., M. M., A. W., Ł. F., Ł. W. oraz A. R. (2) co mogło mieć wpływ na treść wyroku przez poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do sprawstwa oskarżonego w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt I wyroku oraz poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, iż oskarżony A. R. (1) w dniu 21 sierpnia 2019 r. o godz. 13.25 w N., gm. Ż., woj. (...) kierując motocyklem nie zatrzymał się do kontroli drogowej, pomimo wydawanych przez osobę uprawnioną, funkcjonariusza Policji sygnałów dźwiękowych i świetlnych poleceń do zatrzymania pojazdu, podczas gdy właściwa ocena dowodu z zeznań świadków nie pozwala na uznanie, iż udowodnione zostało, że to Pan A. R. (1) w dniu 21 sierpnia 2019 r. o godz. 13.25 w N., gm. Ż., woj. (...) kierował motocyklem i dopuścił się popełnienia zarzuczonego mu czynu,</p> <p>2. obrazę przepisów postępowania karnego mających wpływ na</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>treść orzeczenia, tj. art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, a w szczególności wątpliwości dotyczących ustalenia, czy to Pan A. R. (1) w dniu 21 sierpnia 2019 r. o godz. 13.25 w G., gm. Ż., woj., (...) kierował motocyklem i dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu,</p> <p>3. obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 178b § 1 kk polegającą na jego nieprawidłowym zastosowaniu i przyjęciu, że oskarżony A. R. (1) wyczerpał swoim zachowaniem znamiona określające czynność sprawczą zarzucanego mu przestępstwa z art. 178b § 1 kk, podczas gdy brak jest dowodu na okoliczność aby w dniu 21 sierpnia 2019 r. o godz. 13.25 w N., gm. Ż., woj. (...) kierował motocyklem i nie zatrzymał się do kontroli drogowej.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Na wstępie podnieść należy, że obrońca powielił zarzut sformułowany w pkt I apelacji, a ponadto błędnie sformułował zarzut obrazę prawa materialnego. Zarzut obrazę prawa materialnego można stawiać bowiem jedynie wówczas, gdy nie kwestionuje się ustaleń faktycznych, a tylko błędne zastosowanie przepisu prawa. Nie ma obrazę prawa materialnego, gdy wadliwość orzeczenia jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych. Jeżeli skarżący kwestionuje kwalifikację prawną czynu co do wypełnienia znamion przypisanego przestępstwa, ale w związku z nieprawidłowymi ustaleniami</p>		

faktycznymi, to podstawą apelacji powinien być zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Obrońca stawiając zarzut obrazy art. 178b § 1 kk poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, w istocie kwestionuje dokonane przez sąd ustalenie, że A. R. (1) dniu 21 sierpnia 2019 r. o godz. 13.25 w N., gm. Ż., woj. (...) kierował motocyklem i nie zatrzymał się do kontroli drogowej. Gdy przyjęta kwalifikacja czynu odpowiada dokonany ustaleniom faktycznym, stawiany orzeczeniu zarzut obrazy prawa materialnego jest oczywiście bezzasadny. Dopiero bowiem w chwili, gdy stan faktyczny sprawy zostanie ustalony w sposób bezsporny, można dokonywać prawno-karnej oceny zachowania sprawcy czynu będącego przedmiotem osądu. Nie można takiej oceny dokonywać wówczas, gdy sam przebieg zdarzenia i jego okoliczności faktyczne nie zostały w sposób jednoznaczny ustalone i są przez stronę procesu karnego kwestionowane.

Zasadny natomiast okazał się zarzut dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych, który skarżący obrońca wywodzi z przekroczenia przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów. Ocena ta, istotnie, zdaniem Sądu Odwoławczego została przeprowadzona w sposób wybiórczy i sprzeczny z art. 7 kpk. Zebrane w sprawie dowody, ocenione kompleksowo, zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego nie pozwalały bowiem na stwierdzenie w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa. W sytuacji wydania wyroku skazującego, wina musi być udowodniona bez żadnych wątpliwości. Tymczasem w przedmiotowej sprawie zaistniały

wyraźne niedostatki dowodów obciążających oskarżonego – przede wszystkim zeznań świadka M. M.. Sprawstwo oskarżonego nie zostało także potwierdzone żadnym innym bezpośrednim dowodem, ani też nierozzerwalnym ciągiem poszlak. Słusznie obrońca oskarżonego wskazał na chwiejność relacji przekazanej przez M. M.. Zeznając w toku postępowania przygotowawczego podała ona, że pod sklepem widziała stojącego przy motocyklu w grupie osób A. R. (1). Gdy wyszła ze sklepu po zrobieniu zakupów już go nie było, zniknął też motocykl. Nie widziała jednak kto nim odjechał. Na rozprawie potwierdziła, że nie wie kto odjechał motocyklem, przy którym stała grupka osób, wśród których był A. R. (1), znany jej osobiście. Poprzednio podała, że to prawdopodobnie on, ale nie jest tego pewna. Zeznania funkcjonariuszy Policji D. P. i J. B., którzy rozmawiali z M. M. stanowią w tej sytuacji dowód wtórny. Podkreślić należy, że żaden ze stojących wówczas pod sklepem mężczyzn nie wskazał, aby motocyklem odjechał A. R. (1). Policjanci nie zdołali ustalić jakiej marki był motocykl, jaki był jego numer rejestracyjny i do kogo należał. Po bezskutecznym pościgu i odebraniu relacji od M. M., uprawdopodobniającej, że sprawcą mógł być A. R. (1) udano się do jego miejsca zamieszkania, nie zastano tam ani jego ani motocykla. Policjanci zadzwonili na nr telefonu oskarżonego, który oświadczył, że jest w pracy i nigdy nie miał żadnego motocykla. Nie ustalono natomiast, gdzie w tym czasie przebywał, jaka to była praca i czy faktycznie było tak jak przekazał. Z ustaleń poczynionych w sprawie, w szczególności zeznań matki oskarżonego oraz jego kolegów

wynika, że A. R. (1) nigdy nie posiadał motocykla o podobnych gabarytach do przedmiotowego, ani też nikt nigdy nie widział go jeżdżącego takim motocyklem. Przesłuchani w charakterze świadków funkcjonariusze Policji B. D. i K. L. podali, że obecny w chwili zdarzenia pod sklepem Ł. F. powiedział im, że motorem odjechał A. R. (1), ale on nie wyda kolegi. Przesłuchany w charakterze świadka Ł. F. podał, że nic takiego nie miało miejsca, zaprzeczył także, aby widział na motocyklu A. R. (1). Co istotne, z zeznań Ł. F., potwierdzonych przez Policjantów i jego brata P. F. wynika, że w tym dniu był nietrzeźwy i nie bardzo pamięta co mówił i co się wtedy wydarzyło. Trudno zatem traktować jego relację przytoczoną przez policjantów jako rzetelną, stanowczą i mogącą stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 1 kwietnia 2015 r. sygn. akt IIAKa 463/14, oczywistym jest, że nie można traktować na równi niedostatków dowodu obciążającego oskarżonego z niedostatkami wyjaśnień oskarżonego nieprzyznającego się do winy. Dlatego też, dopóki dowody obciążające nie będą pozwalały na pewne ustalenie winy oskarżonego, eliminując wszelkie wątpliwości w tym zakresie, dopóty nawet najmniej przekonujące wyjaśnienia muszą być uznane za wiarygodne, gdyż to oskarżonemu należy udowodnić winę, a nie oskarżony ma dowodzić swojej niewinności (lex nr 1667652).

Jak już wyżej zaznaczono, wyrok skazujący nie może być oparty na domysłach i przypuszczeniach, lecz na wiarygodnych dowodach. Natomiast zebrane w sprawie dowody obciążające oskarżonego w

<p>postaci zeznań świadków M. M. oraz funkcjonariuszy Policji uznać należy jedynie za wskazujące na prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu przestępstwa. W sytuacji tej, gdy w sprawie nie występuje chociażby jeden dowód pozwalający na dokonanie stanowczych ustaleń co do przebiegu zdarzenia, powinno mieć miejsce zastosowanie reguły in dubio pro reo.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu; 2. o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Garwolinie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wobec zasadności zarzutu apelacji, z powodów opisanych wyżej, w ocenie Sadu Okręgowego należało zmienić zaskarżony wyrok i uniewinnić oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Natomiast niezasadnym byłoby uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jest kompletny, a jedynie wadliwa okazała się jego ocena dokonana przez Sąd Rejonowy.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
--	--

1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 27 września 2021 r. w całości – poprzez uniewinnienie oskarżonego A. R. (1) od zarzuczonego mu czynu.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Z powodów opisanych wyżej, zasadności apelacji, w zaskarżonym orzeczeniu Sąd Odwoławczy stwierdził uchybienia wskazane przez skarżącego, mające wpływ na treść pierwszoinstancyjnego orzeczenia.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 632 pkt 2 kpk ustalono, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS